

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

DYREKTYWA 2006/66/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 6 września 2006 r.

w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1 oraz jego art. 95 ust. 1, w związku z art. 4, 6 i 21 niniejszej dyrektywy,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽³⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽⁴⁾, w świetle wspólnego projektu zatwierdzonego przez komitet pojedynczy w dniu 22 czerwca 2006 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Wskazane jest, aby zharmonizować środki krajowe dotyczące baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów. Podstawowym celem niniejszej dyrektywy jest zminimalizowanie ujemnego wpływu baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów na środowisko, a tym samym przyczynienie się do ochrony, zachowania i poprawy jakości środowiska. Dlatego też podstawę prawną stanowi art. 175 ust. 1 Traktatu. Jednakże właściwe jest również podjęcie środków na poziomie Wspólnoty na podstawie art. 95 ust. 1 Traktatu w celu zharmonizowania wymogów dotyczących zawartości metali ciężkich w bateriach i akumulatorach oraz wymogów dotyczących ich etykietowania, oraz w celu zapewnienia w ten sposób sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego i uniknięcia zniekształcenia konkurencji w obrębie Wspólnoty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 96 z 21.4.2004, str. 29.

⁽²⁾ Dz.U. C 117 z 30.4.2004, str. 5.

⁽³⁾ Dz.U. C 121 z 30.4.2004, str. 35.

⁽⁴⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 20 kwietnia 2004 r. (Dz.U. C 104 E z 30.4.2004, str. 354), wspólne stanowisko Rady z dnia 18 lipca 2005 r. (Dz.U. C 264 E z 25.10.2005, str. 1) oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2005 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lipca 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 18 lipca 2006 r.

(2) Komunikat Komisji z dnia 30 lipca 1996 r. w sprawie przeglądu strategii wspólnotowej dotyczącej gospodarowania odpadami ustanowił wytyczne dla przyszłej wspólnotowej polityki w zakresie odpadów. Komunikat ten podkreśla potrzebę redukcji ilości substancji niebezpiecznych w odpadach oraz wskazuje na potencjalne korzyści wynikające z obejmujących całą Wspólnotę przepisów ograniczających obecność takich substancji w produktach i w procesie produkcyjnym. Komunikat stwierdza dalej, że w przypadku gdy nie można uniknąć powstawania odpadów, takie odpady powinny być, z uwagi na ich materiał lub energię, ponownie wykorzystane lub poddane procesowi odzysku.

(3) W rezolucji Rady z dnia 25 stycznia 1988 r. w sprawie wspólnotowego programu działania na rzecz przeciwdziałania zanieczyszczeniu środowiska naturalnego przez kadm ⁽⁵⁾ podkreślono, że ograniczenie stosowania kadmu do przypadków, w których brakuje odpowiednich rozwiązań alternatywnych, oraz zbieranie i recykling baterii zawierających kadm stanowią istotny element strategii kontrolowania wykorzystania kadmu służącej ochronie zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego.

(4) Dyrektywa Rady 91/157/EWG z dnia 18 marca 1991 r. w sprawie baterii i akumulatorów zawierających niektóre substancje niebezpieczne ⁽⁶⁾ spowodowała zbliżenie przepisów prawnych Państw Członkowskich w tej dziedzinie. Jednakże cele tej dyrektywy nie zostały w pełni osiągnięte. Decyzja nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiająca szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego ⁽⁷⁾ oraz dyrektywa 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) ⁽⁸⁾ również podkreśliły potrzebę przeglądu dyrektywy 91/157/EWG. Dlatego też, w celu uzyskania przejrzystości, powinno się dokonać przeglądu dyrektywy 91/157/EWG i nadać jej nowe brzmienie.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 30 z 4.2.1988, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 78 z 26.3.1991, str. 38. Dyrektywa zmieniona dyrektywą Komisji 98/101/WE (Dz.U. L 1 z 5.1.1999, str. 1).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 242 z 10.9.2002, str. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.2003, str. 24. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2003/108/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 345 z 31.12.2003, str. 106).

- (5) W celu osiągnięcia swoich celów w zakresie środowiska niniejsza dyrektywa zakazuje wprowadzania do obrotu niektórych baterii i akumulatorów zawierających rtęć lub kadm. Promuje ona również wysoki poziom zbierania i recyklingu zużytych baterii i akumulatorów, a także usprawnione działania na rzecz środowiska podejmowane przez wszystkie podmioty zaangażowane w cykl życia baterii i akumulatorów, np. producentów, dystrybutorów i użytkowników końcowych, a w szczególności podmioty bezpośrednio zaangażowane w przetwarzanie i recykling zużytych baterii i akumulatorów. Niezbędne do osiągnięcia tego celu przepisy szczególne stanowią uzupełnienie istniejącego prawodawstwa wspólnotowego w zakresie odpadów, w szczególności dyrektywa 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów⁽¹⁾, dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów⁽²⁾ oraz dyrektywa 2000/76/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów⁽³⁾.
- (6) W celu zapobiegania pozbywaniu się zużytych baterii i akumulatorów w sposób zanieczyszczający środowisko oraz w celu uniknięcia dezorientacji użytkowników końcowych w zakresie różnych wymogów dotyczących gospodarowania odpadami dla różnych baterii i akumulatorów niniejsza dyrektywa powinna mieć zastosowanie do wszystkich baterii i akumulatorów wprowadzanych do obrotu na obszarze Wspólnoty. Tak szeroko określony zakres zastosowania powinien również zapewnić korzyści skali przy zbieraniu i recyklingu, jak również optymalną oszczędność zasobów.
- (7) Niezawodne baterie i akumulatory mają podstawowe znaczenie dla bezpieczeństwa wielu produktów, urządzeń i usług, a także stanowią bardzo ważne źródło energii w naszym społeczeństwie.
- (8) Właściwe jest dokonanie rozróżnienia pomiędzy bateriami i akumulatorami przenośnymi, z jednej strony, a bateriami i akumulatorami przemysłowymi i samochodowymi, z drugiej. Unieszkodliwianie baterii i akumulatorów przemysłowych i samochodowych w składowiskach odpadów lub poprzez spalanie powinno być zabronione.
- (9) Przykładami baterii i akumulatorów przemysłowych są baterie i akumulatory wykorzystywane do awaryjnego lub rezerwowego zasilania energetycznego w szpitalach, na lotniskach lub w biurach, baterie i akumulatory używane w pociągach lub w samolotach oraz baterie i akumulatory używane na morskich platformach wiertniczych i w latarniach morskich. Zalicza się do nich również baterie i akumulatory przeznaczone wyłącznie do podręcznych terminali płatniczych w sklepach i restauracjach, czytników kodów kreskowych w sklepach, profesjonalnego sprzętu wideo dla stacji telewizyjnych i profesjonalnych studiów, latarek górniczych i latarek dla nurków umieszczonych na kaskach górników i nurków, rezerwowe baterie i akumulatory do drzwi uruchamianych elektrycznie zapobiegające ich blokowaniu lub przytrzaśnięciu osób, baterie i akumulatory używane w oprzyrządowaniu lub w różnych rodzajach sprzętu pomiarowego i oprzyrządowania oraz baterie i akumulatory używane w powiązaniu z płytką ogniwa słonecznego, urządzeniami fotogalwanicznymi i innymi urządzeniami wykorzystującymi energię odnawialną. Baterie i akumulatory przemysłowe obejmują również baterie i akumulatory używane w pojazdach z napędem elektrycznym, takich jak wyposażone w napęd elektryczny samochody, wózki inwalidzkie, rowery, pojazdy używane na lotnisku i pojazdy do transportu automatycznego. Oprócz tej niewyczerpującej listy przykładów za przemysłowe powinno się uznać wszystkie baterie lub akumulatory, które nie są szczelnie zamknięte ani nie są bateriami lub akumulatorami samochodowymi.
- (10) Przykładami baterii lub akumulatorów przenośnych, do których należą wszystkie baterie i akumulatory szczelnie zamknięte, które przeciętna osoba może bez trudności przetrząsnąć w rękę i które nie są bateriami lub akumulatorami ani samochodowymi ani przemysłowymi, są baterie jednoogniowe (takie jak baterie typu AA i AAA) oraz baterie i akumulatory używane przez konsumentów lub specjalistów w telefonach przenośnych, komputerach przenośnych, elektronarzędziach bezprzewodowych, zabawkach i sprzęcie gospodarstwa domowego, takim jak elektryczne szczoteczki do zębów, golarki elektryczne oraz odkurzacze przenośne (w tym podobny sprzęt używany w szkołach, sklepach, restauracjach, na lotniskach, w urzędach lub szpitalach), a także baterie lub akumulatory, które konsument może używać w gospodarstwie domowym do zwykłych celów.
- (11) Komisja powinna ocenić potrzebę dostosowania niniejszej dyrektywy, uwzględniając dostępne informacje techniczne i naukowe. W szczególności Komisja powinna dokonać przeglądu wyłączenia spod zakazu stosowania kadmu w bateriach i akumulatorach przenośnych przeznaczonych do użytku w elektronarzędziach bezprzewodowych. Przykładami elektronarzędzi bezprzewodowych są narzędzia używane przez konsumentów oraz specjalistów do toczenia, frezowania, szlifowania, rozdrabniania, piłowania, cięcia, ścinania, wiercenia, przebijania otworów, wykrawania, uderzania młotkiem, nitowania, śrubowania, polerowania lub podobnej obróbki drewna, metalu i innych materiałów, jak również do koszenia, cięcia i innych prac ogrodowych.
- (12) Komisja powinna również monitorować, a Państwa Członkowskie powinny wspierać, postęp technologiczny, który powoduje, że baterie i akumulatory są bardziej przyjazne dla środowiska przez cały cykl ich życia, w tym poprzez uczestnictwo w systemie zarządzania środowiskiem i audytu środowiskowego we Wspólnocie (EMAS).
- (13) Aby chronić środowisko, powinno się zbierać zużyte baterie i akumulatory. Dla baterii i akumulatorów przenośnych powinno się stworzyć systemy zbierania odpadów, tak aby zapewnić wysoki poziom zbierania. Oznacza to stworzenie systemów zbierania odpadów, tak aby użytkownicy końcowi mogli pozbywać się zużytych przenośnych baterii i akumulatorów w dogodny sposób i nieodpłatnie. Dla różnych rodzajów baterii i akumulatorów właściwe są różne systemy zbierania i różne regulacje dotyczące ich finansowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 114 z 27.4.2006, str. 9.

⁽²⁾ Dz.U. L 182 z 16.7.1999, str. 1. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 332 z 28.12.2000, str. 91.

- (14) Wskazane jest, aby Państwa Członkowskie osiągnęły wysokie poziomy zbierania i recyklingu dla zużytych baterii i akumulatorów w celu osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska i odzysku materiałowego na całym obszarze Wspólnoty. Niniejsza dyrektywa powinna zatem wyznaczyć minimalne cele zbierania i recyklingu dla Państw Członkowskich. Właściwe jest obliczenie poziomu zbierania na podstawie średniej rocznej sprzedaży w latach poprzednich, tak aby dla wszystkich Państw Członkowskich określić porównywalne cele, które są proporcjonalne w stosunku do krajowego poziomu zużycia baterii i akumulatorów.
- (15) Dla baterii i akumulatorów kadmowych i ołowiowych powinno się ustanowić szczególne wymogi w zakresie recyklingu w celu osiągnięcia na całym obszarze Wspólnoty wysokiego poziomu odzysku materiałowego oraz w celu zapobiegania rozbieżnościom pomiędzy Państwami Członkowskimi.
- (16) Wszystkie zainteresowane strony powinny mieć możliwość uczestniczenia w systemach zbierania, przetwarzania i recyklingu. Systemy te powinny być tak zaprojektowane, aby uniknąć dyskryminacji w stosunku do przywożonych baterii i akumulatorów, ograniczeń w handlu i zakłóceń konkurencji.
- (17) Systemy zbierania i recyklingu powinny być zoptymalizowane, w szczególności w celu zminimalizowania kosztów oraz negatywnego wpływu transportu na środowisko. Systemy przetwarzania i recyklingu powinny wykorzystywać najlepsze dostępne techniki w rozumieniu art. 2 pkt 11 dyrektywy Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli⁽¹⁾. Definicja recyklingu nie powinna obejmować odzysku energii. Pojęcie odzysku energii jest zdefiniowane w innych instrumentach Wspólnoty.
- (18) Baterie i akumulatory mogą być zbierane indywidualnie poprzez krajowe systemy zbierania baterii lub razem ze użytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym, poprzez krajowe systemy zbierania utworzone na podstawie dyrektywy 2002/96/WE. W tym ostatnim przypadku obowiązkowym minimalnym wymogiem dotyczącym przetwarzania powinno być usunięcie baterii z zebranego zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Po ich usunięciu z zebranego zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego baterie i akumulatory podlegają wymogom niniejszej dyrektywy, w szczególności bierze się je pod uwagę przy osiąganiu celów zbierania oraz podlegają wymogom dotyczącym recyklingu.
- (19) Podstawowe zasady finansowania gospodarowania użytymi bateriami i akumulatorami powinny zostać określone na poziomie wspólnotowym. Systemy finansowania powinny pomagać w osiągnięciu wysokich poziomów zbierania i recyklingu oraz wpływać na zasadę odpowiedzialności producenta. Wszyscy producenci zdefiniowani w niniejszej dyrektywie powinni być zarejestrowani. Producenci powinni ponosić koszty zbierania, przetwarzania i recyklingu wszystkich zebranych baterii i akumulatorów po odliczeniu zysku ze sprzedaży odzyskanych materiałów. Jednakże stosowanie, pod pewnymi warunkami, zasad *de minimis* do małych producentów mogłoby być uzasadnione.
- (20) W celu osiągnięcia celów zbierania konieczne jest dostarczenie użytkownikom końcowym informacji na temat zalet zbierania selektywnego, dostępnych systemów zbierania oraz roli użytkowników końcowych w gospodarowaniu użytymi bateriami i akumulatorami. Powinno się dokonać szczegółowych ustaleń w zakresie systemu etykietowania, który powinien zapewnić użytkownikom końcowym przejrzystą, rzetelną i zrozumiałą informację na temat baterii i akumulatorów oraz metali ciężkich, które zawierają.
- (21) Jeżeli Państwa Członkowskie w celu osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy, a w szczególności wysokich wskaźników poziomów selektywnego zbierania i recyklingu, używają instrumentów ekonomicznych, takich jak zróżnicowane stawki podatkowe, powinny odpowiednio poinformować o tym Komisję.
- (22) W celu monitoringu postępów w osiąganiu celów niniejszej dyrektywy niezbędne są rzetelne i porównywalne dane na temat ilości baterii i akumulatorów wprowadzanych do obrotu, zbieranych i poddawanych recyklingowi.
- (23) Państwa Członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszenia przepisów niniejszej dyrektywy oraz zapewnić, aby były one wykonywane. Sankcje te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (24) Zgodnie z pkt 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽²⁾ zachęca się Państwa Członkowskie do sporządzania, dla ich własnych celów i w interesie Wspólnoty, własnych tabel, które w możliwie najszerszym zakresie odzwierciedlają korelacje pomiędzy niniejszą dyrektywą a środkami transpozycji, oraz do podawania ich do wiadomości publicznej.
- (25) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽³⁾.
- (26) Z uwagi na fakt, że cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie ochrona środowiska i zapewnienie prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego, nie mogą zostać osiągnięte w wystarczającym stopniu przez Państwa Członkowskie, a w związku z tym z uwagi na rozmiary lub skutki proponowanych działań możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza ponad to, co jest konieczne dla osiągnięcia tych celów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 257 z 10.10.1996, str. 26. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 33 z 4.2.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, str. 1.

⁽³⁾ Dz. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

- (27) Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla prawodawstwa wspólnotowego w zakresie wymogów bezpieczeństwa, jakości i zdrowia oraz szczególnych wspólnotowych przepisów prawnych w zakresie gospodarowania odpadami, w szczególności dyrektywy 2000/53/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji ⁽¹⁾ oraz dyrektywy 2002/96/WE.
- (28) Jeżeli chodzi o odpowiedzialność producenta, producenci baterii i akumulatorów oraz producenci innych produktów, których część składową stanowi bateria lub akumulator, są odpowiedzialni za gospodarowanie zużytymi bateriami i akumulatorami, które wprowadzają do obrotu. Niezbędne jest elastyczne podejście, tak aby systemy finansowe mogły uwzględnić różnice między uwarunkowaniami krajowymi oraz uwzględnić istniejące systemy, w szczególności te stworzone w celu osiągnięcia zgodności z dyrektywami 2000/53/WE oraz 2002/96/WE, i które nie skutkowałyby podwójnymi obciążeniami.
- (29) Dyrektywy 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym ⁽²⁾ nie stosuje się do baterii i akumulatorów używanych w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.
- (30) Baterie i akumulatory przemysłowe i samochodowe używane w pojazdach powinny spełniać wymogi określone w dyrektywie 2000/53/WE, w szczególności w jej art. 4. Dlatego też powinno zakazać się używania kadmu w bateriach i akumulatorach przemysłowych w pojazdach o napędzie elektrycznym, chyba że te baterie i akumulatory są objęte wyłączeniem na podstawie załącznika II do tej dyrektywy,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza dyrektywa ustanawia:

- 1) przepisy dotyczące wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów, a w szczególności zakaz wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów zawierających substancje niebezpieczne; oraz
- 2) szczegółowe przepisy dotyczące zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania zużytych baterii i akumulatorów w celu uzupełnienia odpowiednich przepisów prawnych Wspólnoty w zakresie odpadów oraz w celu wspierania wysokiego poziomu zbierania i recyklingu zużytych baterii i akumulatorów.

Jej celem jest poprawa wydajności ekologicznej baterii i akumulatorów oraz działań wszystkich gospodarczych operatorów uczestniczących w cyklu życia baterii i akumulatorów,

⁽¹⁾ Dz.U. L 269 z 21.10.2000, str. 34. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Rady 2005/673/WE (Dz.U. L 254 z 30.9.2005, str. 69).

⁽²⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.2003, str. 19. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2006/310/WE (Dz.U. L 115 z 28.4.2006, str. 38).

na przykład producentów, dystrybutorów i użytkowników końcowych, a w szczególności tych operatorów, którzy biorą bezpośredni udział w przetwarzaniu i recyklingu zużytych baterii i akumulatorów.

Artykuł 2

Zakres zastosowania

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do wszystkich rodzajów baterii i akumulatorów, niezależnie od ich kształtu, pojemności, wagi, składu materiałowego lub użycia. Stosuje się ją bez uszczerbku dla dyrektyw 2000/53/WE i 2002/96/WE.
2. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do baterii i akumulatorów używanych w:
 - a) sprzęcie związanym z ochroną podstawowych interesów bezpieczeństwa Państw Członkowskich, broni, amunicji i sprzęcie wojennym, z wyjątkiem produktów, które nie są przeznaczone specjalnie do celów wojskowych;
 - b) sprzęcie przeznaczonym do wysłania w przestrzeń kosmiczną.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „bateria” lub „akumulator” oznacza każde źródło energii elektrycznej wytwarzanej przez bezpośrednie przetwarzanie energii chemicznej i składające się z jednego lub kilku pierwotnych ogniw baterii (nienadających się do powtórnego naładowania) lub składające się z jednego lub kilku wtórnych ogniw baterii (nadających się do powtórnego naładowania);
- 2) „zestaw baterii” oznacza każdy zespół baterii lub akumulatorów połączonych ze sobą i/lub otoczonych zewnętrzną osłoną, tak aby tworzyły kompletną całość, która nie jest przeznaczona do dzielenia na części ani otwierania przez użytkownika końcowego;
- 3) „bateria lub akumulator przenośny” oznacza każdą baterię, ogniwo guzikowe, zestaw baterii lub akumulator, który:
 - a) jest szczelnie zamknięty; oraz
 - b) może być przenoszony w rękę; oraz
 - c) nie jest ani baterią, ani akumulatorem przemysłowym, ani też baterią, ani akumulatorem samochodowym;
- 4) „ogniwo guzikowe” oznacza każdą małą okrągłą przenośną baterię lub akumulator, których średnica jest większa niż wysokość oraz które wykorzystane są do specjalnych celów, takich jak aparaty słuchowe, zegarki, mały sprzęt przenośny lub sprzęt do zasilania rezerwowego;
- 5) „bateria lub akumulator samochodowy” oznacza każdą baterię lub akumulator używany w rozrusznikach samochodowych, oświetleniu lub zapłonie samochodu;

- 6) „bateria lub akumulator przemysłowy” oznacza każdą baterię lub akumulator przeznaczony wyłącznie do celów przemysłowych lub zawodowych lub używany w jakimkolwiek rodzaju pojazdu elektrycznego;
- 7) „zużyte baterie lub akumulatory” oznaczają każdą baterię lub akumulator, która(-y) stanowi odpad w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/12/WE;
- 8) „recykling” oznacza powtórne przetwarzanie odpadów w procesie produkcyjnym w ich pierwotnym celu lub w innych celach, z wyjątkiem odzysku energii;
- 9) „unieszkodliwianie” oznacza każde z możliwych do zastosowania działań przewidzianych w załączniku IIA do dyrektywy 2006/12/WE;
- 10) „przetwarzanie” oznacza każdą czynność przeprowadzoną na zużytych bateriach i akumulatorach po przekazaniu ich do zakładu w celu posortowania, przygotowania do recyklingu lub przygotowania do unieszkodliwienia;
- 11) „urządzenie” oznacza każdy sprzęt elektryczny lub elektroniczny w rozumieniu dyrektywy 2002/96/WE, który jest w całości lub w części zasilany bateriami lub akumulatorami lub jest przystosowany do tego rodzaju zasilania;
- 12) „producent” oznacza każdą osobę w Państwie Członkowskim, która bez względu na stosowaną technikę sprzedaży, w tym środki komunikacji na odległość w rozumieniu dyrektywy 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość⁽¹⁾, wprowadza po raz pierwszy do obrotu baterie lub akumulatory, w tym te wmontowane do urządzeń lub pojazdów, na terytorium tego Państwa Członkowskiego w ramach prowadzonej działalności zawodowej;
- 13) „dystrybutor” oznacza każdą osobę, która w ramach prowadzonej działalności zawodowej dostarcza baterie i akumulatory użytkownikowi końcowemu;
- 14) „wprowadzanie do obrotu” oznacza zaopatrywanie lub udostępnianie, odpłatnie lub nieodpłatnie, osobie trzeciej w obrębie Wspólnoty oraz obejmuje przywóz na obszar celny Wspólnoty;
- 15) „podmiot gospodarczy” oznacza każdego producenta, dystrybutora, podmiot prowadzący działalność w zakresie zbierania i recyklingu oraz inne podmioty prowadzące działalność w zakresie przetwarzania;
- 16) „elektronarzędzie bezprzewodowe” oznacza każde podręczne urządzenie zasilane baterią lub akumulatorem i przeznaczone do wykorzystania w działalności serwisowej, budowlanej lub ogrodniczej;
- 17) „poziom zbierania” oznacza dla danego Państwa Członkowskiego w danym roku kalendarzowym wartość procentową otrzymaną z podzielenia wagi zużytych baterii i akumulatorów przenośnych zebranych zgodnie z art. 8 ust. 1 niniejszej dyrektywy lub zgodnie z dyrektywą 2002/96/WE w danym roku kalendarzowym przez średnią wagę baterii i akumulatorów przenośnych, które producenci sprzedają bezpośrednio użytkownikom końcowym lub dostarczają osobom trzecim w celu ich sprzedaży użytkownikom końcowym w tym Państwie Członkowskim

w danym roku kalendarzowym oraz w poprzednich dwóch latach kalendarzowych.

Artykuł 4

Zakazy

1. Bez uszczerbku dla dyrektywy 2000/53/WE Państwa Członkowskie zakazują wprowadzania do obrotu:

- a) wszystkich baterii lub akumulatorów, które zawierają powyżej 0,0005 % wagowo rtęci, bez względu na to, czy są one wmontowane do urządzeń; oraz
- b) baterii lub akumulatorów przenośnych, które zawierają powyżej 0,002 % wagowo kadmu, w tym tych, które są wmontowane do urządzeń.

2. Zakazu ustanowionego w ust. 1 lit. a) nie stosuje się do ogniw guzikowych o zawartości rtęci nie wyższej niż 2 % wagowo.

3. Zakazu ustanowionego w ust. 1 lit. b) nie stosuje się do baterii i akumulatorów przenośnych przeznaczonych do użytku w:

- a) systemach awaryjnych i alarmowych, w tym w oświetleniu awaryjnym;
- b) sprzęcie medycznym; lub
- c) elektronarzędziach bezprzewodowych.

4. Komisja dokonuje przeglądu wyłączenia, o którym mowa w ust. 3 lit. c), i przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie do dnia 26 września 2010 r. wrząc, jeżeli uzna to za właściwe, z odpowiednimi wnioskami mającymi na względzie zakaz stosowania kadmu w bateriach i akumulatorach.

Artykuł 5

Zwiększenie wydajności ekologicznej

Państwa Członkowskie, na których terytorium działają wytwórcy, wspierają badania i zachęcają do zwiększenia całkowitej wydajności ekologicznej baterii i akumulatorów w całym ich cyklu życia oraz zachęcają do opracowywania i wprowadzenia do obrotu baterii i akumulatorów zawierających mniejsze ilości niebezpiecznych substancji lub zawierających mniej substancji zanieczyszczających, w szczególności jako środków zastępczych dla rtęci, kadmu i ołowiu.

Artykuł 6

Wprowadzanie do obrotu

1. Państwa Członkowskie nie mogą utrudniać, zakazywać lub ograniczać wprowadzania do obrotu na ich terytorium baterii i akumulatorów spełniających wymagania wynikające z niniejszej dyrektywy, powołując się na jej przepisy.

2. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby baterie lub akumulatory niespełniające wymagań wynikających z niniejszej dyrektywy nie były wprowadzane do obrotu lub zostały z niego wycofywane.

⁽¹⁾ Dz.U. L 144 z 4.6.1997, str. 19. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/29/WE (Dz.U. L 149 z 11.6.2005, str. 22).

Artykuł 7

Recykling jako cel

Państwa Członkowskie, mając na uwadze wpływ transportu na środowisko, podejmują niezbędne środki w celu zmaksymalizowania selektywnego zbierania zużytych baterii i akumulatorów oraz w celu zredukowania do minimum unieszkodliwiania baterii i akumulatorów w postaci mieszanych odpadów komunalnych w celu osiągnięcia wysokiego poziomu recyklingu wszystkich zużytych baterii i akumulatorów.

Artykuł 8

Systemy zbierania

1. Państwa Członkowskie zapewniają działanie odpowiednich systemów zbierania zużytych baterii i akumulatorów przenośnych. Takie systemy muszą być tak opracowane, aby:

- a) uwzględniając gęstość zaludnienia, umożliwiały użytkownikom końcowym usuwanie zużytych baterii lub akumulatorów przenośnych w łatwo dostępnym miejscu zbierania położonym w ich najbliższej okolicy;
- b) wymagały, by dystrybutorzy dostarczający baterie lub akumulatory przenośne nieodpłatnie odbierali zużyte baterie lub akumulatory przenośne, chyba że ocena pokazuje, że alternatywne istniejące systemy są co najmniej tak samo efektywne w osiągnięciu środowiskowych celów niniejszej dyrektywy. Państwa Członkowskie podają takie oceny do wiadomości publicznej;
- c) nie pociągały za sobą żadnych kosztów dla użytkowników końcowych pozbywających się zużytych baterii lub akumulatorów przenośnych, ani nie wprowadzały obowiązku zakupu nowej baterii lub akumulatora;
- d) mogły być stosowane w powiązaniu z systemami, o których mowa w art. 5 ust. 2 dyrektywy 2002/96/WE.

Punkty zbierania utworzone w celu spełnienia wymogów określonych w lit. a) niniejszego ustępu nie podlegają wymogom dotyczącym rejestracji ani zezwolenia zawartym w dyrektywie 2006/12/WE lub dyrektywie Rady 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych⁽¹⁾.

2. Jeżeli systemy spełniają kryteria określone w ust. 1, Państwa Członkowskie mogą:

- a) zobowiązać producentów do stworzenia takich systemów;
- b) zobowiązać inne podmioty gospodarcze do uczestniczenia w takich systemach;
- c) zachować istniejące systemy.

3. Państwa Członkowskie zapewniają, aby producenci baterii i akumulatorów przemysłowych lub działające w ich imieniu osoby trzecie nie mogły odmówić odbioru zużytych baterii i akumulatorów przemysłowych od użytkowników końcowych, bez względu na ich skład chemiczny i pochodzenie. Również niezależne osoby trzecie mogą zbierać baterie i akumulatory przemysłowe.

⁽¹⁾ Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 20. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 166/2006.

4. Państwa Członkowskie zapewniają, aby producenci baterii i akumulatorów samochodowych lub osoby trzecie stworzyły systemy zbierania zużytych baterii i akumulatorów samochodowych od użytkowników końcowych lub z łatwo dostępnych punktów zbierania położonych w ich najbliższej okolicy, w przypadku gdy zbieranie nie odbywa się w ramach systemów, o których mowa w art. 5 ust. 1 dyrektywy 2000/53/WE. W przypadku baterii i akumulatorów samochodowych pochodzących z prywatnych pojazdów niewykorzystywanych do celów komercyjnych systemy takie nie mogą pociągać za sobą żadnych kosztów dla użytkowników końcowych pozbywających się zużytych baterii lub akumulatorów ani obowiązku zakupu nowej baterii lub akumulatora.

Artykuł 9

Instrumenty ekonomiczne

Państwa Członkowskie mogą stosować instrumenty ekonomiczne w celu upowszechniania zbierania zużytych baterii i akumulatorów lub używania baterii i akumulatorów zawierających substancje mniej szkodliwe dla środowiska, na przykład poprzez przyjęcie zróżnicowanych stawek podatkowych. W takim przypadku Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o środkach związanych z wprowadzeniem w życie tych instrumentów.

Artykuł 10

Docelowe poziomy zbierania

1. Państwa Członkowskie obliczają poziom zbierania po raz pierwszy za piąty pełny rok kalendarzowy następujący po dacie wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Bez uszczerbku dla dyrektywy 2002/96/WE, dane liczbowe dotyczące rocznego zbierania i sprzedaży obejmują baterie i akumulatory wmontowane do urządzeń.

2. Państwa Członkowskie muszą osiągnąć następujące minimalne poziomy zbierania:

- a) 25 % do dnia 26 września 2012 r.;
- b) 45 % do dnia 26 września 2016 r.

3. Państwa Członkowskie monitorują każdego roku poziomy zbierania zgodnie z systemem przedstawionym w załączniku I. Bez uszczerbku dla rozporządzenia (WE) nr 2150/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2002 r. w sprawie statystyk odpadów⁽²⁾, Państwa Członkowskie przekazują Komisji sprawozdania w ciągu sześciu miesięcy od końca danego roku kalendarzowego. Sprawozdania te zawierają informację o sposobie uzyskiwania danych niezbędnych do obliczenia poziomu zbierania.

4. Zgodnie z procedurą określoną w art. 24 ust. 2:

- a) mogą być przyjmowane tymczasowe postanowienia w celu usunięcia trudności, które napotykają Państwa Członkowskie w związku ze spełnieniem wymogów określonych w ust. 2, wynikających ze szczególnych uwarunkowań krajowych;

⁽²⁾ Dz.U. L 332 z 9.12.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 783/2005 (Dz.U. L 131 z 25.5.2005, str. 38).

b) do dnia 26 września 2007 r. zostanie ustanowiona wspólna metodologia obliczania rocznej sprzedaży baterii i akumulatorów przenośnych użytkownikom końcowym.

Artykuł 11

Usuwanie zużytych baterii i akumulatorów

Państwa Członkowskie zapewniają, aby wytwórcy projektowali urządzenia w taki sposób, aby zużyte baterie i akumulatory mogły być łatwo usunięte. Do wszystkich urządzeń, w których zamontowano baterie i akumulatory, należy dołączyć instrukcję wskazującą bezpieczny sposób ich usunięcia oraz, tam gdzie to właściwe, informującą użytkownika końcowego o rodzaju zamontowanych baterii i akumulatorów. Niniejszych przepisów nie stosuje się w sytuacji, gdy ze względu na bezpieczeństwo, wydajność, względy medyczne lub względy integralności danych, niezbędna jest ciągłość zasilania i wymagane jest stałe połączenie pomiędzy urządzeniem i baterią lub akumulatorem.

Artykuł 12

Przetwarzanie i recykling

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby najpóźniej w dniu 26 września 2009 r.:

- a) producenci lub osoby trzecie stworzyli, z wykorzystaniem najlepszych dostępnych technik pod względem ochrony zdrowia i środowiska naturalnego, systemy przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i akumulatorów; oraz
- b) wszystkie możliwe do zidentyfikowania baterie i akumulatory zebrane zgodnie z art. 8 niniejszej dyrektywy lub zgodnie z dyrektywą 2002/96/WE zostały poddane przetworzeniu i recyklingowi w ramach systemów zgodnych co najmniej z przepisami wspólnotowymi, w szczególności w zakresie zdrowia, bezpieczeństwa i gospodarki odpadami.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą, zgodnie z Traktatem, unieszkodliwić zebrane baterie lub akumulatory przenośne zawierające kadm, rtęć lub ołów poprzez złożenie ich w składowiskach odpadów, także podziemnych, w przypadku braku funkcjonującego rynku końcowego. Państwa Członkowskie mogą również, zgodnie z Traktatem, unieszkodliwić zebrane baterie lub akumulatory przenośne zawierające kadm, rtęć lub ołów poprzez złożenie ich w składowiskach odpadów, także podziemnych, w ramach strategii mającej na celu stopniowe odchodzenie od metali ciężkich, która na podstawie szczegółowej oceny ekologicznych, gospodarczych i społecznych skutków dowodzi, że ta metoda unieszkodliwiania powinna mieć pierwszeństwo przed recyklingiem.

Państwa Członkowskie podają tę ocenę do wiadomości publicznej i informują Komisję o projektach środków zgodnie z dyrektywą 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem przystąpienia z 2003 r.

2. Przetwarzanie musi spełniać minimalne wymagania określone w załączniku III część A.

3. Tam, gdzie baterie lub akumulatory są zbierane razem ze użytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym na podstawie dyrektywy 2002/96/WE, baterie i akumulatory usuwa się z zebranego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

4. Najpóźniej w dniu 26 września 2010 r. recykling musi być zgodny z poziomami wydajności recyklingu oraz ze związanymi z tym przepisami załącznika III część B.

5. Państwa Członkowskie przedstawiają sprawozdanie na temat poziomów recyklingu, osiągniętych w każdym danym roku kalendarzowym, oraz na temat tego, czy poziomy wydajności recyklingu określone w załączniku III część B zostały osiągnięte. Przekazują tę informację Komisji w ciągu sześciu miesięcy od końca danego roku kalendarzowego.

6. Załącznik III może być dostosowywany lub uzupełniany w celu uwzględnienia postępu technicznego lub naukowego zgodnie z procedurą określoną w art. 24 ust. 2. W szczególności:

a) szczegółowe przepisy dotyczące obliczania poziomów wydajności recyklingu dodane zostaną najpóźniej dnia 26 marca 2010 r.; oraz

b) minimalne poziomy wydajności recyklingu muszą być poddawane systematycznej ocenie oraz dostosowywane do najlepszych dostępnych technik w świetle działań, o których mowa w ust. 1 akapit drugi.

7. Przed wystąpieniem z wnioskiem w sprawie zmiany załącznika III Komisja zasięga opinii odpowiednich zainteresowanych stron, w szczególności producentów, podmiotów prowadzących działalność w zakresie zbierania, recyklingu, przetwarzania, organizacji działających w zakresie ochrony środowiska, organizacji konsumenckich i organizacji pracowników. O wyniku tych konsultacji informuje ona komitet, o którym mowa w art. 24 ust. 1.

Artykuł 13

Nowe technologie recyklingu

1. Państwa Członkowskie zachęcają do opracowywania nowych technologii recyklingu i przetwarzania oraz wspierają badania nad przyjaznymi dla środowiska naturalnego i opłacalnymi metodami recyklingu wszystkich rodzajów baterii i akumulatorów.

2. Państwa Członkowskie zachęcają zakłady przetwarzania odpadów do wprowadzenia certyfikowanych systemów zarządzania środowiskowego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 761/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. umożliwiającym organizacjom dobrowolne uczestnictwo we wspólnotowym systemie ekzarządzania i audytu (EMAS)⁽²⁾.

⁽²⁾ Dz.U. L 114 z 24.4.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 196/2006 (Dz.U. L 32 z 4.2.2006, str. 4).

Artykuł 14

Unieszkodliwianie

Państwa Członkowskie zakazują unieszkodliwiania zużytych baterii i akumulatorów przemysłowych i samochodowych poprzez składowanie ich na składowiskach odpadów lub poprzez spalanie. Jednakże pozostałości baterii i akumulatorów, które zostały poddane zarówno przetworzeniu, jak i recyklingowi, zgodnie z art. 12 ust. 1 mogą być unieszkodliwiane poprzez składowanie ich na składowiskach odpadów lub poprzez spalanie.

Artykuł 15

Wywóz

1. Przetwarzanie i recykling mogą być dokonywane poza terytorium danego Państwa Członkowskiego lub poza obszarem Wspólnoty, pod warunkiem że przesyłanie zużytych baterii i akumulatorów odbywa się zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar⁽¹⁾.

2. Zużyte baterie i akumulatory wywożone poza obszar Wspólnoty zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 259/93, rozporządzeniem Rady (WE) nr 1420/1999 z dnia 29 kwietnia 1999 r. ustanawiającym wspólne zasady i procedury stosowane do wysyłki niektórych rodzajów odpadów do niektórych krajów nienależących do OECD⁽²⁾ i rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1547/1999 z dnia 12 lipca 1999 r. określającym procedury kontrolne, na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 259/93 mającym zastosowanie do wysyłek niektórych rodzajów odpadów do niektórych krajów, do których nie ma zastosowania decyzja OECD C(92)39 wersja ostateczna⁽³⁾, zalicza się na poczet wypełnienia zobowiązań i osiągnięcia poziomów wydajności recyklingu określonych w załączniku III do niniejszej dyrektywy tylko wówczas, gdy istnieje niepodważalny dowód, że recykling został przeprowadzony zgodnie z warunkami odpowiadającymi wymogom wynikającym z niniejszej dyrektywy.

3. Szczegółowe przepisy służące wykonaniu niniejszego artykułu ustanawia się zgodnie z procedurą określoną w art. 24 ust. 2.

Artykuł 16

Finansowanie

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby producenci lub działające w ich imieniu osoby trzecie ponosiły wszystkie koszty netto wynikające ze:

- a) zbierania, przetwarzania i recyklingu wszystkich zużytych baterii i akumulatorów przenośnych zebranych zgodnie z art. 8 ust. 1 i 2; oraz
- b) zbierania, przetwarzania i recyklingu wszystkich zużytych baterii i akumulatorów przemysłowych i samochodowych zebranych zgodnie z art. 8 ust. 3 i 4.

⁽¹⁾ Dz.U. L 30 z 6.2.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2557/2001 (Dz.U. L 349 z 31.12.2001, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 166 z 1.7.1999, str. 6. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 105/2005 (Dz.U. L 20 z 22.1.2005, str. 9).

⁽³⁾ Dz.U. L 185 z 17.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 105/2005.

2. Państwa Członkowskie zapewniają, aby wdrożenie ust. 1 nie pociągało za sobą podwójnego obciążenia producentów w przypadku baterii lub akumulatorów zebranych w ramach systemów utworzonych zgodnie z dyrektywą 2000/53/WE lub dyrektywą 2002/96/WE.

3. Państwa Członkowskie zobowiązują producentów lub osoby trzecie działające w ich imieniu do pokrywania wszelkich kosztów wynikających z publicznych kampanii informacyjnych na temat zbierania, przetwarzania i recyklingu wszelkich zużytych baterii i akumulatorów przenośnych.

4. Kosztów zbierania, przetwarzania i recyklingu nie wykazuje się oddzielnie użytkownikom końcowym przy sprzedaży nowych baterii i akumulatorów przenośnych.

5. Producenci i użytkownicy baterii i akumulatorów przemysłowych i samochodowych mogą zawierać porozumienia określające postanowienia dotyczące finansowania inne niż te, o których mowa w ust. 1.

6. Niniejszy artykuł stosuje się do wszystkich baterii i akumulatorów, niezależnie od daty wprowadzenia ich do obrotu.

Artykuł 17

Rejestracja

Państwa Członkowskie zapewniają, aby każdy producent był zarejestrowany. Do rejestracji stosuje się te same wymogi proceduralne we wszystkich Państwach Członkowskich. Takie wymogi dotyczące rejestracji ustala się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 24 ust. 2.

Artykuł 18

Mali producenci

1. Państwa Członkowskie mogą zwolnić producentów, którzy, zależnie od wielkości krajowego rynku, wprowadzają do obrotu krajowego bardzo małe ilości baterii lub akumulatorów, od wymogów art. 16 ust. 1, pod warunkiem że nie naruszy to prawidłowego funkcjonowania systemów zbierania i recyklingu ustanowionych na podstawie art. 8 i 12.

2. Państwa Członkowskie podają do wiadomości publicznej takie projekty środków i powody ich zaproponowania oraz powiadamiają o nich Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie za pośrednictwem komitetu, o którym mowa w art. 24 ust. 1.

3. Komisja w ciągu 6 miesięcy od powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, zatwierdza lub odrzuca projekt środków po zweryfikowaniu, czy są one zgodne z kryteriami, o których mowa w ust. 1, i nie stanowią środka arbitralnej dyskryminacji lub ukrytej restrykcji w handlu między Państwami Członkowskimi. Jeżeli w tym terminie Komisja nie wyda decyzji, projekt środków uznaje się za zatwierdzony.

Artykuł 19

Uczestnictwo

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby wszystkie podmioty gospodarcze oraz wszystkie właściwe organy administracji publicznej mogły uczestniczyć w systemach zbierania, przetwarzania i recyklingu, o których mowa w art. 8 i 12.
2. Systemy te stosuje się również do baterii i akumulatorów przywożonych z państw trzecich na zasadach niedyskryminacji i należy je opracować w taki sposób, aby uniknąć ograniczeń w handlu i zniekształcenia konkurencji.

Artykuł 20

Informacje dla użytkowników końcowych

1. Państwa Członkowskie zapewniają, w szczególności poprzez kampanie informacyjne, aby użytkownicy końcowi byli w pełni poinformowani o:
 - a) możliwym wpływie substancji stosowanych w bateriach i akumulatorach na środowisko i zdrowie ludzkie;
 - b) zaleceniu nieunieszkodliwiania zużytych baterii i akumulatorów w formie nieposegregowanych odpadów komunalnych i zaleceniu prowadzenia selektywnego zbierania, tak aby ułatwić przetwarzanie i recykling;
 - c) dostępnych dla nich systemach zbierania i recyklingu;
 - d) ich roli w przyczynianiu się do recyklingu zużytych baterii i akumulatorów;
 - e) znaczeniu symbolu przekreślonego pojemnika na kółkach przedstawionego w załączniku II oraz symboli chemicznych Hg, Cd i Pb.
2. Państwa Członkowskie mogą wymagać od podmiotów gospodarczych przekazywania niektórych lub wszystkich informacji określonych w ust. 1.
3. Jeżeli Państwa Członkowskie wymagają, aby dystrybutorzy odbierali zużyte baterie i akumulatory przeniósne zgodnie z art. 8, zapewniają one, aby dystrybutorzy tacy informowali użytkowników końcowych o możliwości pozostawienia zużytych baterii i akumulatorów przenośnych w punktach ich sprzedaży.

Artykuł 21

Etykietowanie

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby wszystkie baterie, akumulatory i zestawy baterii były odpowiednio oznaczone symbolem przedstawionym w załączniku II.
2. Państwa Członkowskie zapewniają, aby pojemność wszystkich baterii i akumulatorów przenośnych i samochodowych była wskazana na nich w widoczny, czytelny i nieusuwalny sposób do dnia 26 września 2009 r. Szczegółowe przepisy wdrożenia tego wymagania, w tym zharmoni-

zowane metody dla określenia pojemności i właściwego stosowania, ustanawia się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 24 ust. 2, nie później niż dnia 26 marca 2009 r.

3. Baterie, akumulatory i ogniwa guzikowe zawierające powyżej 0,0005 % rtęci, powyżej 0,002 % kadmu lub powyżej 0,004 % ołowiu oznaczają się symbolem chemicznym danego metalu: Hg, Cd lub Pb. Symbol wskazujący na zawartość metalu ciężkiego należy nadrukować poniżej symbolu przedstawionego w załączniku II i musi on zajmować powierzchnię co najmniej jednej czwartej wielkości tego symbolu.

4. Symbol przedstawiony w załączniku II musi zajmować co najmniej 3 % największej powierzchni bocznej baterii, akumulatora lub zestawu baterii, osiągając maksymalne wymiary 5 × 5 cm. W przypadku ogniwi cylindrycznych symbol ten musi zajmować co najmniej 1,5 % powierzchni baterii lub akumulatora, osiągając maksymalne wymiary 5 × 5 cm.

5. W przypadku gdy wielkość baterii, akumulatora lub zestawu baterii jest taka, że symbol byłby mniejszy niż 0,5 × 0,5 cm, baterii, akumulatora lub zestawu baterii nie trzeba oznaczać, ale na opakowaniu należy nadrukować symbol o wymiarach co najmniej 1 × 1 cm.

6. Symbole należy nadrukować, tak aby były one widoczne, czytelne i trwałe.

7. Wyłączenia spod wymogów etykietowania przewidzianych w niniejszym artykule mogą zostać udzielone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 24 ust. 2.

Artykuł 22

Krajowe sprawozdania z wykonania

1. Co trzy lata Państwa Członkowskie przesyłają Komisji sprawozdanie dotyczące wykonania niniejszej dyrektywy. Jednakże pierwsze sprawozdanie obejmuje okres do dnia 26 września 2012 r.
2. Sprawozdania sporządza się na podstawie kwestionariusza lub modelu ustanowionego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 24 ust. 2. Kwestionariusz lub model przesyłany jest Państwom Członkowskim sześć miesięcy przed rozpoczęciem pierwszego okresu, który ma być objęty sprawozdaniem.
3. Państwa Członkowskie przedstawiają również sprawozdanie na temat wszelkich działań, które podejmują w celu zachęcenia do zmniejszenia negatywnego oddziaływania baterii i akumulatorów na środowisko, w szczególności:

- a) działań w zakresie redukcji zawartości metali ciężkich i innych substancji niebezpiecznych w bateriach i akumulatorach, w tym dobrowolnych działań producentów;
- b) nowych technik recyklingu i przetwarzania;
- c) uczestnictwa podmiotów gospodarczych w systemach zarządzania środowiskiem;

d) badań w tych dziedzinach; oraz

Artykuł 25

e) środków służących promowaniu zapobiegania powstawaniu odpadów.

Sankcje

4. Sprawozdania udostępnia się Komisji nie później niż dziewięć miesięcy od końca trzyletniego okresu, do którego się ono odnosi, a w przypadku pierwszego sprawozdania – nie później niż dnia 26 czerwca 2013 r.

Państwa Członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa Członkowskie informują Komisję o tych przepisach najpóźniej do dnia 26 września 2008 r. oraz informują ją niezwłocznie o ich wszelkich późniejszych zmianach.

5. Komisja publikuje sprawozdanie z wykonania niniejszej dyrektywy oraz jej wpływu na środowisko i na funkcjonowanie rynku wewnętrznego nie później niż dziewięć miesięcy od otrzymania sprawozdań od Państw Członkowskich zgodnie z ust. 4.

Artykuł 26

Artykuł 23

Transpozycja

Przegląd

1. Komisja poddaje przeglądowi wykonanie niniejszej dyrektywy oraz jej wpływ na środowisko i na funkcjonowanie rynku wewnętrznego po otrzymaniu po raz drugi sprawozdań od Państw Członkowskich zgodnie z art. 22 ust. 4.

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 26 września 2008 r.

2. Drugie sprawozdanie, które Komisja publikuje zgodnie z art. 22 ust. 5, zawiera ocenę następujących aspektów niniejszej dyrektywy:

Przepisy przyjmowane przez Państwa Członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określone są przez Państwa Członkowskie.

a) zasadności podjęcia dalszych działań w zakresie zarządzania ryzykiem w odniesieniu do baterii i akumulatorów zawierających metale ciężkie;

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty wszystkich istniejących przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

b) zasadności minimalnych docelowych poziomów zbierania dla wszystkich zużytych baterii i akumulatorów przenośnych ustanowionych w art. 10 ust. 2 oraz możliwości ustanowienia dalszych poziomów docelowych na kolejne lata, biorąc pod uwagę postęp techniczny i praktyczne doświadczenie nabyte w Państwach Członkowskich;

Artykuł 27

Porozumienia dobrowolne

c) zasadności minimalnych wymogów w zakresie recyklingu określonych w załączniku III część B, biorąc pod uwagę informacje przekazywane przez Państwa Członkowskie, postęp techniczny i praktyczne doświadczenie nabyte w Państwach Członkowskich.

1. Pod warunkiem że cele ustanowione w niniejszej dyrektywie zostaną osiągnięte, Państwa Członkowskie mogą transponować przepisy określone w art. 8, 15 i 20 w drodze porozumień zawieranych pomiędzy właściwymi organami a zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi. Porozumienia takie muszą spełniać następujące wymagania:

3. Jeżeli jest to konieczne, do sprawozdania załącza się wnioski w zakresie zmian odpowiednich przepisów niniejszej dyrektywy.

a) muszą być wykonalne;

b) muszą określać cele oraz odpowiadające im terminy ich osiągnięcia;

Artykuł 24

Procedura komitetu

1. Komisję wspiera komitet ustanowiony zgodnie z art. 18 dyrektywy 2006/12/WE.

c) muszą zostać opublikowane w krajowym dzienniku urzędowym lub w urzędowym dokumencie o porównywalnym stopniu dostępności oraz muszą zostać przekazane Komisji.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem art. 8 tej decyzji.

2. Osiągnięte wyniki muszą być systematycznie monitorowane i zgłaszane właściwym organom i Komisji, a także podawane do wiadomości publicznej na warunkach przewidzianych w porozumieniu.

Okres, o którym mowa w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE, ustala się na trzy miesiące.

3. Właściwe organy zapewniają, aby zbadano postępy osiągnięte w ramach porozumienia.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

4. W przypadku naruszenia porozumienia Państwa Członkowskie wprowadzają w życie odpowiednie przepisy niniejszej dyrektywy za pomocą przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych.

Artykuł 28

Uchylenie

Dyrektywę 91/157/EWG uchyla się ze skutkiem od dnia 26 września 2008 r.

Odesłania do dyrektywy 91/157/EWG obowiązują jako odesłania do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 29

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 30

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 6 września 2006 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

W imieniu Rady

P. LEHTOMÄKI
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Monitorowanie zgodności z docelowymi poziomami zbierania określonymi w art. 10

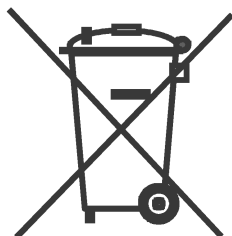
Rok	Gromadzenie danych		Obliczenia	Wymagania sprawozdawcze
X (*)+1	Sprzedaż w roku 1 (S1)			
X+2	Sprzedaż w roku 2 (S2)	–	–	
X+3	Sprzedaż w roku 3 (S3)	Ilość zebrana w roku 3 (C3)	Poziom zbierania (CR3) = $3 \cdot C3 / (S1 + S2 + S3)$	
X+4	Sprzedaż w roku 4 (S4)	Ilość zebrana w roku 4 (C4)	Poziom zbierania (CR4) = $3 \cdot C4 / (S2 + S3 + S4)$ (Poziom docelowy ustalony na 25 %)	
X+5	Sprzedaż w roku 5 (S5)	Ilość zebrana w roku 5 (C5)	Poziom zbierania (CR5) = $3 \cdot C5 / (S3 + S4 + S5)$	CR4
X+6	Sprzedaż w roku 6 (S6)	Ilość zebrana w roku 6 (C6)	Poziom zbierania (CR6) = $3 \cdot C6 / (S4 + S5 + S6)$	CR5
X+7	Sprzedaż w roku 7 (S7)	Ilość zebrana w roku 7 (C7)	Poziom zbierania (CR7) = $3 \cdot C7 / (S5 + S6 + S7)$	CR6
X+8	Sprzedaż w roku 8 (S8)	Ilość zebrana w roku 8 (C8)	Poziom zbierania (CR8) = $3 \cdot C8 / (S6 + S7 + S8)$ (Poziom docelowy ustalony na 45 %)	CR7
X+9	Sprzedaż w roku 9 (S9)	Ilość zebrana w roku 9 (C9)	Poziom zbierania (CR9) = $3 \cdot C9 / (S7 + S8 + S9)$	CR8
X+10	Sprzedaż w roku 10 (S10)	Ilość zebrana w roku 10 (C10)	Poziom zbierania (CR10) = $3 \cdot C10 / (S8 + S9 + S10)$	CR9
X+11	itd.	itd.	itd.	CR10
itd.				

(*) Rok X jest rokiem obejmującym datę wymienioną w art. 26.

ZAŁĄCZNIK II

Symbole dla baterii, akumulatorów i zestawów baterii do selektywnego zbierania

Symbolem wskazującym na „selektywne zbieranie” wszystkich baterii i akumulatorów jest przekreślony symbol pojemnika na kółkach przedstawiony poniżej:

—

ZAŁĄCZNIK III

Szczegółowe wymagania dotyczące przetwarzania i recyklingu

CZĘŚĆ A: PRZETWARZANIE

1. Przetwarzanie obejmuje co najmniej usunięcie wszystkich cieczy i kwasów.
2. Przetwarzanie i wszelkie składowanie, w tym składowanie tymczasowe, w zakładach przetwarzania powinno odbywać się w miejscach o nieprzepuszczalnych nawierzchniach oraz odpowiednich odpornych na warunki pogodowe pokryciach lub w odpowiednich pojemnikach.

CZĘŚĆ B: RECYKLING

3. Za pomocą procesów recyklingu muszą zostać osiągnięte następujące minimalne poziomy wydajności recyklingu:
 - a) recykling 65 % średniej wagi baterii i akumulatorów ołowiowo-kwasowych, w tym recykling zawartości ołowiu w najwyższym, technicznie możliwym do osiągnięcia stopniu przy jednoczesnym unikaniu nadmiernych kosztów;
 - b) recykling 75 % średniej wagi baterii i akumulatorów niklowo-kadmowych, w tym recykling zawartości kadmu w najwyższym, technicznie możliwym do osiągnięcia stopniu przy jednoczesnym unikaniu nadmiernych kosztów; oraz
 - c) recykling 50 % średniej wagi innych zużytych baterii i akumulatorów.
-